

Det er imidlertid et underordnet Punkt, som man vel nogenlunde let kan komme over. Men efter hvad jeg nu har udtalt, vil jeg sige om § 1, at den bør lyde saaledes: Obligationer, som udstedes i Finantsaarene 1887—88 og 1888—89 med Pant i fast Eiendom, fritages for Stempelafgift i det Omfang, i hvilket disse Obligationer træde i Stedet for ældre Obligationer i samme Eiendom. Der sættes vi Punktum og lade hele Resten udgaa, navnlig den meget uheldige Bestemmelse om, at Obligationerne skulle være udstedte af samme Debitor. Jeg gjentager, hvad jeg begyndte med, at jeg er tjender det Prisværdige i, at man søger ogsaa ved Lovgivningen at hjælpe paa de bestaaende Forhold, at fremkomme med Vættelser og Pempelser, for saa vidt Statskassen kan taale det, men jeg gjentager ligesaa bestemt, at det foreliggende Forslag synes mig meget uheldigt. Saaledes som Forslaget forelaa oprindeligt fra Hr. Boffen med Flere, kan jeg forstaa det, ogsaa gaa ind paa det, for saa vidt man overhovedet godkjender, at der bør gøres Noget i denne Retning, men saaledes som det er blevet forvasket, vil jeg sige om det, at jeg vel ikke vil stemme imod det, saa meget mere, som den ærede Finantsminister ogsaa har en vis Sympathi derfor, men at jeg haaber, at det maa faae en grundig Behandling i et Udvalg.

Chr. Nielsen: Det glæder mig at høre, at den ærede Minister vil give sin Anbefaling til dette Forslag. Jeg vil ogsaa stemme for det, fordi jeg anser det for at kunne give en Vættelse til dem i disse trykkede Tider, som kunne faae Leilighed til at forandre deres Prioriteter paa billige Vilkaar, hvad jo netop Konverteringsloven, der vedtoges forrige Aar, vil give Mange Anledning til. Jeg har tilladt mig at begjære Ordet for at rette en Anke imod § 1, men det ærede Medlem, der nu satte sig, har berørt det samme Punkt saa fuldstændigt, at jeg ikke behøver nærmere at gaa ind derpaa. Det er disse fire Ord i tredje Linie „udstedte af samme Debitor“, som jeg heller ikke ønsker skal blive staaende. Loven vil nemlig, efter min Formening, faae en anden Betydning, naar disse fire Ord gaar ud, thi saa rammes Bestemmelsen netop der, hvor der bør tages Hensyn og gøres Pempelser. Naar et Sted skal stilles til Salg eller kommer under Auktionshammeren, vil det have Eiendommens Værdi og sikre Kreditorerne en Del, naar en saadan Konvertering kan finde Sted. Jeg bad, som sagt, om Ordet for at udtale mig om disse fire Ord, men den ærede foregaaende Taler har berørt Sagen saa

omstændeligt, at jeg kan henholde mig dertil, og jeg vil da henstille til den ærede Finantsminister, om han ikke vil være med til at lade disse fire Ord udgaa, thi derved vil, efter min Mening, Loven faae sin rette Betydning. Med Udlettelsen altsaa af dette Sted i § 1 vil jeg meget anbefale det foreliggende Forslag.

Schlegel: Jeg vil nærmest slutte mig til det Foredrag, som vi hørte fra den første ærede Talers Side. Det forekommer mig, at denne Lov, saaledes som han med Jøse bemærkede, ikke vil hjælpe Alle, men kun nogle Enkelte, og det de Enkelte, der ere bedst stillede. Derfor synes det mig i og for sig ikke at være nogen fornuftig Lovgivning. Om vi nu ville spørge, hvilken Betydning denne Lov vil have, da skal jeg tillade mig at bemærke, at man vel i Reglen ikke konverterer Penge uden at have Udfigt til nogen Rentenedsættelse, som vi f. Ex. kunne sætte til $\frac{1}{2}$ pCt. om Aaret; se vi saa paa, hvad der her er Spørgsmaal om, saa er det jo Stempelafgift af Panteobligationer, nemlig $\frac{1}{6}$ pCt. — tager jeg f. Ex. et Tal som 1,000 Kr., saa vil det altsaa være 1 Kr. 65 Ø — medens Thinglæsningsgebyret er $\frac{2}{3}$ pro mille og Afslæsningsgebyret er $\frac{1}{3}$ pro mille; det bliver altsaa i Thinglæsningsgebyr og Afslæsningsgebyr for en Obligation af 1,000 Kr. ialt 1 Kr.; Stempelafgiften var som sagt 1 Kr. 65 Ø., Summa er altsaa 2 Kr. 65 Ø. — Det, han vinder ved Konverteringen, forudtattes at være $\frac{1}{2}$ pCt., hvilket altsaa er 5 Kr. Det forekommer mig, at naar en Mand, ved at konvertere sin Gjæld, kan vinde 5 Kr. om Aaret af 1,000 Kr., saa er det ikke noget Offer, der er værd at tale om, at han vil faae en Udgift af 2 Kr. 65 Ø. en Gang for alle; hertil kommer lidt Protokollationsgebyr, Kopipenge osv., som der egentlig ikke røres ved ved dette Lovforslag. Jeg finder altsaa, det er betydningsløst i den Retning. Af den Grund er jeg ikke stemt for Lovforslaget; men vil man gaa ind paa det, saa forekommer det mig i alt Fald, at Thinglæsningsgebyr og Afslæsningsgebyr maa gaa ud af Forslaget. Dels ere de nemlig saa ubetydelige, og dels vilde det vanskeliggjøre Forholdet. Jeg kan ikke forstaa, at den ærede Finantsminister kan modtage en Lov, der lyder saaledes. Jeg kan ikke se, hvorledes § 2 f. Ex. kan gennemføres uden at give Anledning til Vanskeligheder, Skrivelser og Ulemper, som ere altsor store i Forhold til de Beløb, der her er Tale om. Der staa saaledes „Thinglæsningsgebyrer for de Obligationsbeløb, som i Følge § 1 blive stempelfri, bortfalde“.